

Sygn. akt III Ca 1031/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Teresa Kołeczko - Waclawik (spr.)

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

SR del. Roman Troll

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego - Subfunduszu KI 1 w W.

przeciwko M. D.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 14 marca 2014 r., sygn. akt I C 1071/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 22 260,12 zł (dwadzieścia dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt złotych dwanaście groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty 12 145,78 zł (dwanaście tysięcy sto czterdzieści pięć złotych siedemdziesiąt osiem groszy) od dnia 10 maja 2013 roku oraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 10 114,34 zł (dziesięć tysięcy sto czternaście złotych trzydzieści cztery grosze) od dnia 10 maja 2013 roku;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 701,02 zł (dwa tysiące siedemset jeden złotych dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Rybniku kwotę 835 zł (osiemset trzydzieści pięć złotych) tytułem brakującej opłaty od pozwu;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2314 zł (dwa tysiące trzysta czternaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR del. Roman Troll SSO Teresa Kołeczko - Waclawik SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III Ca 1031/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. żądał zasądzenia od pozwanego M. D. kwoty 22.260,12 zł w tym kwoty 10.114,34 zł z tytułu niespłaconego kapitału kredytu z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 10 maja 2013r., zaś pozostałej należności z tytułu odsetek karnych, umownych, kosztów wezwań i monitów oraz kosztów windykacyjnych z odsetkami ustawowymi liczonymi od poszczególnych kwot od dnia 10 maja 2013r. oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że pozwany nie wywiązał się z umowy kredytu łączącej go z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w K., którego prawa i obowiązki, po przekształceniach przejął ostatecznie (...) Bank S.A. z siedzibą w W..

Powód nabył dochodzoną wierzytelność na mocy umowy cesji, wraz z prawem do naliczania odsetek.

Pozwany pomimo prawidłowego zawiadomienia o rozprawie nie stawiał się na wyznaczony termin i nie zajął stanowiska w sprawie.

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym Sąd Rejonowy w Rybniku oddalił powództwo.

Sąd I instancji ustalił, że istotnie pozwany zawarł umowę kredytu z (...) Bank S.A., a ponieważ nie wykonał postanowień umowy, bankowi przysługiwała wierzytelność z tego tytułu, stwierdzona bankowym tytułem egzekucyjnym, któremu sąd nadał klauzulę wykonalności. Egzekucja prowadzona przeciwko pozwanemu okazała się bezskuteczna.

Powód, na podstawie umowy przelewu wierzytelności z 8 marca 2012r. zawartej z poprzednikiem (...) Banku S.A. (...) Bank S.A., nabył wierzytelności z różnych tytułów tj. pożyczek, kredytów zgodnie z załącznikiem nr 1 do umowy. Ustalił też sąd, że powód zawiadomił pozwanego o przelewie i wezwał go do zapłaty wierzytelności w wysokości 19.454,15 zł. z ustawowymi odsetkami.

Ustalając powyższe uznał Sąd Rejonowy, że powód nie wykazał, że nabył wierzytelność na podstawie umowy przelewu z 8 marca 2012r., ponieważ umowa miała charakter ramowy i tylko ogólnie określała wierzytelności przelewane na rzecz powoda. Powołany w paragrafie 2 umowy załącznik nr 1, w którym zindywidualizowane zostały wierzytelności będące przedmiotem przelewu, dołączony do pozwu w postaci wydruku, opatrzonego ręcznym zapisem „załącznik nr 1” nie mógł stanowić dowodu w sprawie.

W apelacji powód zarzucił naruszenie przepisów postępowania, a to:

- art. 233§1 k.p.c. polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez wyprowadzenie wniosków sprzecznych z zasadami prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego przy dokonaniu oceny wiarygodności i mocy dowodowej materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, poprzez przyjęcie, że powód nie wykazał przejścia wierzytelności (...) Bank S.A. w stosunku do pozwanego na swoją rzecz, w sytuacji, gdy przejście to było udokumentowane umową cesji wraz z załącznikiem, umową kredytu wraz z wypowiedzeniem przez poprzedniego wierzyciela, jak również faktem nie zakwestionowania powyższych okoliczności przez pozwanego,

- art. 339 § 2 k.p.c., które miało istotny wpływ na treść wyroku poprzez uznanie, iż w przedmiotowej sprawie zachodzą uzasadnione wątpliwości uniemożliwiające wydanie wyroku zaocznego uwzględniającego powództwo, jako że opierając się na materiale dowodowym zaoferowanym przez powoda nie sposób dojść do przekonania, że powód nabył wierzytelność przeciwko pozwanemu, podczas gdy w toku całego postępowania pozwany był bierny i w żaden sposób nie zakwestionował legitymacji procesowej powoda; stąd brak było podstaw do uznania, iż twierdzenia pozwu budziły wątpliwości (już bez spełnienia wymogu „co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy”), albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Przedstawiając powyższe zarzuty wniosł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 22.260,12 zł. z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 12.145,78 zł od dnia wniesienia pozwu oraz

odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 10.114,34 zł od dnia wniesienia pozwu i zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz, kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja musiała odnieść skutek, aczkolwiek ocena dowodu w postaci „Załącznika nr 1 „ do umowy przelewu z 8 marca 2012r. dokonana przez Sąd Rejonowy zasługuje na podzielenie. Ocena ta jednak w okolicznościach niniejszej sprawy nie mogła stanowić podstawy oddalenia powództwa.

Ustalając stan faktyczny, błędnie ustalił sąd I instancji, że pozwany został zawiadomiony o przelewie wierzytelności dokonanym umową z 8 marca 2012r. - przez powoda. Jak wynika z pisma z 8 marca 2012r. zatytułowanego „Zawiadomienie o przelewie” to cedent, a więc (...) Bank S.A. powiadomił pozwanego o przelewie. Zindywidualizował więc w stosunku do pozwanego treść umowy z 8 marca 2012r. i załącznika określającego przelaną na rzecz powoda wierzytelność, wynikającą z zawartej przez pozwanego z jego poprzednikiem prawnym umowy kredytu (zawiadomienie k. 40). Pozwany w dniu 20 lutego 2014r. otrzymał odpis pozwu wraz z załącznikami (dowód doręczenia k. 54). Jednym z załączników był odpis powyższego zawiadomienia. Jak zasadnie podnosi powód w apelacji, pozwany w toku całego procesu zachowywał się biernie. Nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawiał się na rozprawę, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożył żadnych wyjaśnień. Nie zakwestionował więc w żaden sposób, ani co do zasady, ani co do wysokości, faktu przejścia wierzytelności na rzecz powoda, a swoim biernym zachowaniem, w rozumieniu przepisów art. 230 k.p.c. w zw. z art. 229 k.p.c., wręcz fakt ten przyznał. W tych okolicznościach, co słusznie zarzuca apelacja, sąd I instancji wydając wyrok zaoczny zgodnie z przepisem art. 339 § 2 k.p.c. , bez prowadzenia postępowania dowodowego, zobowiązany był przyjąć za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie i orzec o zgłoszonym żądaniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. i orzekł jak w sentencji w oparciu o przepis art. 509 k.c., a w zakresie odsetek w oparciu o art. 359 w zw. z 481 k.c.

O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 5 oraz 12 ust. 1 pkt 1 w związku z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 490), biorąc pod uwagę, że pozwany w całości przegrał proces i powinien zwrócić powodowi poniesione w tym postępowaniu koszty procesu.

SSR del Roman Troll SSO Teresa Kołeczko-Wacławik SSO Lucyna Morys-Magiera